

това скромно, но така омайно и благоуханно мило цвете...”.

Симптоматиката вече работи: десетилетие по-рано теменугата е изпълнена със своите иманентности, има си и цвят, и мирис, и е в истинския смисъл на думата *viola odorata*, като същевременно е (толкова) мило и скромно цвете. Десетилетие по-късно ѝ остава само скромността. И ако последната краси човека, според както ни учат, това едва ли е било достатъчно за най-значимите актанти във все по-обхватния теменужен сюжет. 1897 ни казва нещо съществено: темата може да бъде *извикана* експромпто, а неподготвеният и не толкова опитен Яворов да използва, макар и не в мерена реч, образи, които ще извика години по-късно и утвърденият вече поет, в различна по естеството си ситуация. Да, но ако - просто сме длъжни да зададем този въпрос - дискурсът на споменното (не)съзнателно използва *писмото* на “Теменуги”, за да не напряга себе си като *писмо* на спомена; т.е. ако - помнейки добре стихотворението и не толкова добре импровизацията - ни прави свидетели на една незавидна осмоза, в която късният дискурс за своето собствено улеснение пронизва-просмуква по-ранния и в такъв случай просто ни подвежда? Тогава, за да не изглежда всичко като в онази достатъчно известна балада на Канзас от 1977, ни остава утехата, че ръката на Яворов все пак е докоснала дискурсивно образа на *viola odorata* още през XIX век, когато Дора Габе е навършила едва десет години.

DIAKRITIKOS: ЗНАЦИТЕ. Разпознавайки, се нуждаем от механизми за оразличаване и тълкуване. Изправени сме пред стената на знаковостта - знаците в своя синтаксис ще ни посочат подмолното, по-сетнешното или вече билото. В случая с теменугите се оформя един ранен епистоларен епицентър, чиито радиални кръжения пронизват изцяло съдбата на едно ранно и отчасти тази на едно по-късно стихотворение, като препращат не към Дора Габе, а към д-р Кръстев. Проблемът условно можем да определим като “*писмото* и *писмата*”, стига само *писмо* да се използва в онзи смисъл на Барт, който му придават редица недотам прецизни преводи, пренебрегвайки *писане*. Все пак става дума за *почерк*, като реториката раз-